

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. M.M.**, bytom M., proti žalovanému: **Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici, Úrad justičnej a kriminálnej polície**, Okružná č. 19, Banská Bystrica, o uloženie povinnosti doručiť žalobcovi rozhodnutia vydané v konaní ČVS: ORP-69/1-OVK-BB-2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/241/2006 zo dňa 17.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/241/2006 zo dňa 17.12.2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému doručiť mu dve uznesenia o pribratí znalca do konania vydané v trestnom konaní ČVS: ORP-69/1-OVK-BB v súvislosti s vyšetrovaním trestného činu podľa § 277 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 písm. d/ Trestného zákona. Krajský súd tak rozhodol primárne z dôvodu podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákona č. 71/1992 Zb.), pretože žalobca napriek poučeniu nezaplatil súdny poplatok za žalobu ako aj z dôvodu, že uložiť žalovanému povinnosť doručiť predmetné uznesenia nepatrí do právomoci správneho súdu, pričom žalobcu odkázal najmä na § 46 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a žiadal ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že súdny poplatok zaplatil v stanovenej lehote. Krajskému súdu

vytýkal, že namiesto skúmania podmienok rozhodoval vo veci samej a že po zastavení konania vec nepostúpil príslušnému orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktorú mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. **ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí** spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; **ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví.** O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania 5b) nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu krajského súdu zistil, že žalobca podal na krajskom súde dňa 27.11.2006 žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému doručiť mu dve uznesenia o pribratí znalca do konania vydané v trestnom konaní ČVS: ORP-69/1-OVK-BB v súvislosti s vyšetrovaním trestného činu podľa § 277 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 písm. d/ TZ.

Krajský súd žalobcovi výzvou č. k. 23S/241/2006-11 uložil zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu v sume 2.000,-Sk v lehote 10 dní a zároveň ho poučil o následku zastavenia konania podľa zákona. Výzva bola v súlade s § 49 ods. 1 tretia veta OSP doručená JUDr. L., právnemu zástupcovi žalobcu, dňa 14.7.2008, no skutočnosť, že súdny poplatok bol zaplatený z pripojeného spisu nevyplýva a nepreukázal ju ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu ani žalobca.

Krajský súd teda postupoval správne, keď podľa § 10 ods. 1 zákona konanie o žalobe zastavil.

Pokiaľ súd prvého stupňa konanie zastavil aj z dôvodu nedostatku svojej právomoci uložiť žalovanému doručiť žalobcovi rozhodnutia vydané v trestnom konaní, treba prisvedčiť jeho záveru, že predmetný návrh sa netýka rozhodnutí orgánov verejnej správy v zmysle § 244 OSP; tieto nepodliehajú preskúmvacej právomoci súdu podľa piatej časti OSP (R 35/1997) a preto v rámci konania o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu (č.l. 1 pripojeného spisu) orgánu verejnej správy nebolo možné v tomto prípade aplikovať ani § 250b ods. 2 OSP a uložiť orgánu činnému v trestnom konaní povinnosť doručiť takéto uznesenia žalobcovi. Pretože návrh žalobcu smeruje proti rozhodnutiam, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmvania súdom, bolo dôvodné konanie o takomto návrhu zastaviť v zmysle § 250d ods. 3 OSP. Krajský súd nepochybil, ak za takýchto okolností konštatoval nedostatok svojej právomoci a pretože ide o taký nedostatok podmienok konania, ktorý nemožno odstrániť konanie zastavil aj z tohto dôvodu (§ 104 ods. 1 veta prvá OSP). V danom prípade nebol dôvod vec postupovať inému orgánu (ako sa domáhal žalobca), keďže niet iného orgánu **príslušného** preskúmvávať rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní a jeho postup, pričom krajský súd dôvodne poukázal na príslušné ustanovenia Trestného poriadku upravujúce práva žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní .

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c veta prvá OSP tak, že neúspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. januára 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová